

Historian tutkinto-ohjelma

Kandidaattiseminaari ja kandidaatintutkielma

Opiskelija aloittaa kokonaisvaltaisemman historian tutkimuksen harjoittelun kandidaattiseminaarissa. Sen aloittaminen edellyttää johdantokurssin. Kandidaattiseminaariin osallistuminen edellyttää lisäksi, että olet aloittanut Historian tutkimusprosessi -opintojakson suorittamisen. Kandidaattiseminaari kestää kaksi lukukautta. Kandidaattiseminaarisuoritus koostuu oman harjoitustyön tekemisestä ja sen suullisesta puolustamisesta seminaarilaisuudessa, toisen opiskelijan tekemän harjoitustyön arvioinnista (opponointi), aktiivisesta panoksesta seminaarissa käytävään keskusteluun sekä muiden kirjallisten tehtävien suorittamisesta. Muita kirjallisia töitä ovat aiheenesittely ja tutkimussuunnitelma sekä opettajasta riippuen esimerkiksi kirjallinen opponointiraportti, opponointipäiväkirja, opponointiharjoitus, kirjallisuus- tai lähdekatsaus ja lähdeviiteharjoitus. Seminaarin tavoitteiden saavuttaminen riippuu paljolti siitä, miten syvästi paneutuu ohjattuun harjoitteluun. Valtaosa työstä tehdään yksin, mutta tulos on sitä parempi, mitä enemmän omasta ja muiden aiheista keskustellaan. Kandidaattiseminaariesitelmän ja sen pohjalta kirjoitetun kandidaatintutkielman kokonaislaajuus (kansilehtineen ja lähde- ja kirjallisuusluetteloineen) on noin 20 sivua.

Tavoitteena on, että opiskelija pystyy soveltamaan taitojaan kulloinkin annettavien ohjeiden mukaan, olipa kyseessä tutkimustyö tai muu ala, jolle opiskelija työllistyy. Sekä kandidaattiseminaariin että graduseminaariin kuuluu ryhmäistuntoja. Istuntojen lukumäärä vaihtelee eri ryhmissä seminaarin osanottajamäärän mukaan. Ryhmätyö edellyttää osallistujiltaan sitoutumista eli läsnäoloa ja valmistautumista. Tavoitteena on oppia myönteisten huomioiden esittämistä ja niiden perustelemista sekä innostavan palautteen ja rakentavan kritiikin antamisen taitoja. Seminaareissa on myös istuntojen ulkopuolisia henkilökohtaisia opastus- ja palautekertoja.

Tutkielman laatija kohtaa työssään kaikki historioitsijan työn elementit. Siksi myös töiden arvioinnissa sovelletaan periaatteessa samoja kriteerejä kuin väitöskirjan arvioinnissa, käytännössä toki paljon lievemmin. Huomiota kiinnitetään erityisesti tutkimusprosessin etenemiseen sekä seminaarilanteissa opponointiin ja aktiiviseen keskusteluun.

Tutkielman keskeisimmät arviointiperusteet ovat

1. tutkimustehtävän mielekäs rakentaminen
2. omaehtoiset päätelmät, jotka perustuvat käytettyyn aineistoon
3. työn tasapainoinen rakenne, asiallinen ilmaisu ja ulkoinen moitteettomuus.

Seminaarien arvosana rakentuu seminaarissa esitettyjen kokonaisuuksien ja muiden suoritusten (kirjalliset työt, opponointi) mukaan. Kandidaattiseminaarissa myös kandidaatintutkielman osuus arvosanan määräytymisessä on keskeinen. Hyväksytyt suoritukset arvioidaan asteikolla 1–5.

- Arvosana 1 osoittaa vakavia puutteita opintojakson tavoitteiden saavuttamisessa.
- Arvosana 2 tarkoittaa joitain puutteita tavoitteiden saavuttamisessa.
- Arvosana 3 on normaalisuoritus, siis hyvä.
- Arvosana 4 on erityisen hyvä suoritus, jossa sekä esitelmä/tutkielma että opponointi ja aktiivisuus ovat erittäin hyviä.
- Arvosana 5 on erinomainen suoritus. Edellyttää sekä poikkeuksellisen hyvää esitelmää/tutkielmaa että jatkuvaa oivaltavaa aktiivisuutta.